

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

لنگه رحمت علی

هنرهای معنا

و

پرگار مولانا

نگارخانه
نشر نگاه معاصر

۶۵	تعداد اشعار و نثرهای هندی	۱۲۵
۶۵	تعداد ذرات	۱۳۰
۶۹	تعداد اشعار	۱۳۱
۵۶	حاجت و کمبود هستیها	۱۳۳
۶۹	نور غالب و رنگ غالب	۱۳۷
۸۹	تعداد دعوتها	۱۳۹
۱۷	دعوت عشق و عشق سقا	۱۳۹
۱۷	تعداد اشعار	۱۴۱
۳۷	تعداد اشعار و نثرهای هندی	۱۴۲

فهرست

۱۱	پیش گفتار	۱۱
۱۸	تعداد اشعار و نثرهای هندی	۱۸
۱۵	هندسه‌ی معنا	۱۵
۱۵	همه او را می‌شناسند	۱۵
۲۰	مقام و ماهیت سخن	۲۰
۲۴	پرگار مولانا	۲۴
۲۶	از تناسبات تا مناسبات	۲۶
۳۰	دکان وحدت	۳۰
۳۲	عبور از اندیشه	۳۲
۳۳	برهنگی ازلی تا تعالی بشری	۳۳
۳۷	دین در اندیشه‌ی مولانا	۳۷
۴۱	دین تا دین	۴۱
۴۵	اصالت جویی	۴۵
۴۶	گدازه‌ی معناجویی	۴۶
۴۹	شمس جان	۴۹
۴۹	نور شمس یا آتش نیستان	۴۹
۵۰	آفتاب جان و اشراق شمس	۵۰
۵۴	نور شمس در وجود تیره	۵۴

۵۹	هندسه‌ی زیبایی
۵۹	موهبت زیبایی
۶۳	ظهور زیبایی
۶۵	حضور در زیبایی
۶۶	موازات عقل و زیبایی
۶۸	هبوط در هبوط و زیبایی مجروح
۷۱	هندسه‌ی هنر
۷۱	موهبت هنر و ظرفیت مولانا
۷۳	مولانا و فضیلت هنر
۸۱	هندسه‌ی جان
۸۱	هندسه‌ی هوشمند
۸۲	ذات هوشمند
۸۶	هندسه‌ی انسان و هستی
۹۰	اوستاد هستی و شاگرد آستی
۹۳	معنادرمانی در مکتب مولانا
۹۳	اگزستانسیالیسم یا فرا وجود معنا
۹۴	ظرفیت اندیشه‌ی مولانا در روان‌درمانی
۹۸	فرانکل شهروند شهر مولاناست
۱۰۹	اشارات مولانا
۱۰۹	عقل و جان
۱۱۳	عشق، ریسمان صعود
۱۱۵	ماهیت اندیشه
۱۱۶	اصالت و امید
۱۲۰	بالاین طبق
۱۲۳	نطق اسطرلاب
۱۲۳	مراتب
۱۲۴	مختصات ذوق

۱۲۵	اتحاد اضداد و بقای هستی
۱۳۰	پسماند ذرات
۱۳۱	صبر تا صدر
۱۳۳	حاجت و کمند هست‌ها
۱۳۷	نور غالب و رنگ قالب
۱۳۹	پانصد دهان
۱۴۰	دهان خشک و مشک سقا
۱۴۱	نشنو
۱۴۲	گوش سزتا گوش سر
۱۴۳	نقص و کمال
۱۴۴	آدمی و گندم خرمن
۱۴۵	حریم و حرمت انسان
۱۴۶	اختیار و آزادی
۱۴۸	آهنگ زندگی
۱۴۹	احمد و بوجهل
۱۵۰	انعکاس
۱۵۱	مقام غایب
۱۵۳	غنیمت وجود
۱۵۳	انسان و ابعاد مکان و زمان
۱۵۷	هندسه‌ی مرگ
۱۵۷	مرگ یا رجعت
۱۵۹	اشتیاق رجعت
۱۶۳	عرصه‌ی خیال
۱۶۳	حقیقت خیال
۱۶۶	خیال ضمیر و بانگ صغیر
۱۶۹	عرصه‌ی عدم
۱۶۹	عدم‌شناسی مولانا

توقع در عدم ۱۸۱

تجلی اثر در عدم ارغنون ۱۸۲

پژواک ارغنون ۱۸۶

هولوگرافیک ۱۹۱

جهان موازی یا عالم لطیف ۱۹۱

سیمرغ کمال ۱۹۷

سی فراز از فیه ما فیه در کمال یابی انسان ۲۰۷-۱۹۷

□ سخن پایانی ۲۰۹

□ منابع ۲۱۱

پیشگفتار

مخاطب این دفتر را درود می‌گویم چرا که یقیناً در او ماهیتی گوهریاب و سرشستی پاک جوست که گر جز این بود او چشم و دل جان خود را به چشم‌نوازی در این سیاهه‌ی کلمات نمی‌گمارد. او در خلوت جان خود یا معنا را در جست‌وجوست، یا کمال را در کلام مولانا می‌جوید و یا فراتر از این دو را در کند و کاو است، این‌گونه است که همواره مخاطب و مستمع فراترند و بهای کلام را معین می‌سازند و اثر در نگاه و اندیشه مخاطب است که مفهوم و معنا می‌یابد. از پس این عرض ارادت به عریضه می‌پردازم.

نگاه مولانا در مواجهات و امورات جهان مادی و عالم معنوی از دو وجه حقیقت منشأ و معنا محور در اندیشه‌ی وی موجبات جاذبه و جایگاه متعالی نظری ایشان را فراهم ساخته است. او با روشن ساختن و هدف قرار دادن دو اصل بنیادین اصالت محوری و معناتلبی همه‌ی افعال و کردار یومیه‌ی آدمی را هدفمند و معنادار می‌شمارد و در همه حال به میوه‌ی افعال و کردار، آدمی اشارت می‌دهد وی در مقاله‌ای در فیه ما فیه می‌فرمایند: «فی الجملة، اصل عاقبت است، عاقبت محمود باد» مولانا، معماری است که افق‌ها را وسعت می‌دهد. او نگاهی بسیط و فرامکتب و آیین دارد، اندیشه‌ای سیال و معناجو. او استاد انتخاب زاویه در نگاه وحدت‌مدار و تجمیع‌شده‌ی عرصه‌هایی چون دین، حکمت، فلسفه، علم و هنر و فرهنگ بشری است و با محوریت هندسه‌ی معنا در حفظ تناسب لازم بین موهبات و مراتب تعالی آدمی نگاهی